

EU-sprog. Denne proces finder sted i løbet af første halvår 2006, men en endelig vedtagelse af direktiverne forventes ikke at finde sted før afslutningen af indeværende folketingssamling. De omarbejdede direktiver gennemføres derfor i nærværende lovforslag i den udgave, som de forventes at have ved den endelige vedtagelse. Såfremt jurist-lingvistbehandlingen skulle afstedkomme, at der sker ændringer i de omarbejdede direktiver, vil de fornødne lovforslag blive fremsat i den kommende folketingssamling.

Årsagen til, at gennemførelsen af direktiverne ikke afventer den endelige vedtagelse af disse, er, at direktiverne er meget vigtige for den finansielle sektor. Direktivteksterne er teknisk meget komplicerede og stiller krav om nye indretninger hos de berørte institutter og selskaber. Det er derfor nødvendigt at give institutterne og selskaberne tilstrækkelig tid til at indrette sig på de regler, som foreslås med det foreliggende lovforslag. Det er vurderet, at en gennemførelse af direktiverne i folketingssamlingen 2006-07 ikke vil give institutterne og selskaberne den fornødne tid.

Baggrunden for ændringerne i de omarbejdede direktiver er at bringe europæiske standarder i overensstemmelse med reglerne i Basel II-aftalen, der blev opnået enighed om i Basel Banktilsynskomiteen i juni 2004. Basel Banktilsynskomiteen består af højtstående repræsentanter fra banktilsynsmyndigheder og centralbanker i G 10-landene samt Luxembourg, Spanien og Schweiz.

Inspireret af det arbejde, der er sket i Basel Banktilsynskomiteen, og for at introducere nogle af de nye kommende solvenskrav, blev visse af reglerne i Basel II-aftalen, der nu også er indeholdt i de omarbejdede endnu ikke vedtagne direktiver, gennemført ved lov nr. 1383 af 20. december 2004. Det drejer sig om reglerne om institutternes opgørelse af et individuelt solvensbehov og myndighedernes mulighed for at fastsætte et individuelt solvenskrav. De omarbejdede og forventet vedtagne direktiver gør det nødvendigt at ændre lov om finansiel virksomhed. Lovforslaget medfører primært ændringer i lovens kapitel 8, 10 og 12.

2. Kreditinstitutdirektivet

Det forventet vedtagne omarbejdede kreditinstitutdirektiv omhandler kravene om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Direktivet omfatter penge- og realkreditinstitutter. Ændringerne i kreditinstitutdirektivet omfatter kapitalkravene til poster uden for handelsbeholdningen og regler om risikokoncentration på låntagere (store engagementer). Poster uden for handelsbeholdningen består hovedsa-

gelig af virksomhedens udlån, garantier og materielle aktiver, typisk ejendomme. Ændringerne inden for de nævnte områder er meget omfattende.

Det omarbejdede direktiv indeholder således nye og væsentligt udbyggede metoder til opgørelse af solvenskravene på de områder, der allerede i dag er genstand for kapitaldækning, samt en udvidelse af de områder inden for kreditinstituttets aktiviteter, der bliver genstand for kapitaldækning.

Fremover vil kreditinstitutterne kunne vælge mellem forskellige metoder til opgørelse af solvenskravet til kreditrisici. Enten kan der vælges en relativt simpel metode (kaldet standardmetoden), eller også kan der vælges én af to mere avancerede metoder, som bl.a. bygger på institutternes egne beregninger af risici (kaldet interne metoder). Anvendelse af de interne metoder vil kræve tilladelse fra Finanstilsynet, som også løbende vil føre tilsyn med, om de anvendte metoder lever op til en lang række krav.

Standardmetoden minder om den metode, der i dag anvendes til at beregne kapitalkrav. Det er forventningen, at langt hovedparten af kreditinstitutterne vil vælge at anvende denne. De interne metoder stiller store krav til kreditinstitutternes risikovurderingsmodeller. Det er derfor forventningen, at det kun er de større institutter, der vil søge om tilladelse til at benytte disse metoder.

I forhold til hvordan kapitalkravet opgøres i dag, indebærer det omarbejdede direktiv en ændring af den gældende vægtning af engagementer (udlån), således at institutterne kan tage hensyn til eksterne kreditvurderinger (ratings) af kundernes soliditet.

Samtidig er reglerne for medregning af effekterne af risikoreducerende metoder udbygget væsentligt. Risikoreduktion består f.eks. i, at der stilles en sikkerhed eller en garanti i forbindelse med et lån. Der indføres også regler for behandling af kreditderivater ved opgørelsen af solvenskravet. Kreditderivater er finansielle instrumenter, der ligesom garantier afdækker kreditrisikoen på lån m.v., men som typisk er mere standardiserede og dermed nemmere at prisfastsætte og handle med. Institutter, der ikke ønsker at anvende komplekse metoder til at indregne effekterne af sikkerheder og garantier, har fortsat mulighed for at benytte forholdsvis enkle metoder, mens andre institutter kan vælge mere komplekse metoder.

Desuden indføres der regler for solvenskrav i forbindelse med såkaldte securitisation-transaktioner. Securitisation-transaktioner har været et område i kraftig udvikling i de senere år, og der har ikke tidligere været internationale regler for kapitaldækning af